

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 13.

w Środę dnia 12. Lutego Roku 1800.

z Poznania d. 7. Lutego.

W tutejszym departamencie Kamery zaszło osobliwsze zdarzenie. Pod wsią Lubotynem w Intendanturze Przeddeckiej znajduje się jezioro, na którego jedney stronie jest dębina, a na drugiey leżą wsi Zakrzewo i Lubotyn. Woda w tym jeziorze odmieniła się nagle nie dawno, i ukazały się na nim zielone oraz czerwone miejsca. Zabobonni ludzie twierdzili, iż krew z deszczem spadła: ponieważ po jeziorze pływały całe masy czerwonej materyi, a gdy mieszkańcy wspomnianych wsi brali wodę do gotowania, zwarzała się w niej ta materya iak wątroba. Gdy jezioro stało, lód nabrał zieloney i czerwoney farby. Justitz Amtmann Kunkel, Burmistrz Liedtke i Administrator Ursinus z Břdowa ziechali dnia 21. Stycznia na miejsce dla roztrząśnienia lepiej rzeczy, i podług protokołu przesłanego tutejszey królewskiej Kameronie spostrzegli na wielu miejscach jeziora czerwone krople podobne do krwi, w innych zaś miejscach znaleźli większe place czerwoney, zieloney, oraz fioletowej farby. Kazali odebrać lód w dwóch miejscach; który na trzy linie był czerwony i zielony, reszta zaś łodu była biała. Pod lodem na ówierć łokcia znajdowała się zielona i czerwona materya. Burmistrz Liedtke i Administrator Ursinus kosztowali zieloney wody, która składała się z kwasu ściągającego i wzbudziła gwałtowne żganie w skroniach oraz ekli-

wość. Stopiony lód odmienił się także w zieloną wodę wydającą z siebie zapach siarki. Gdy to osobliwe widowisko trwa jeszcze, i z obydwóch gatunków wody małe próbki tu przyślano, przeto tutejsza królewska Kamera rozkazała je roztrząsnąć chemicznie. Z resztą godna jest rzecz uwagi, że woda czerwona po przyśłaniu z Břdowa swoią farbę w białoność mającą mało purpurowego koloru zamieniła. Uwiadomimy naszych czytelników w swoim czasie o wypadku chemicznego roztrząśnienia. Zdarzenie to godne jest samo z siebie, aby się fizycy nad nim zastanowili.

z Berlina d. 8. Lut.

W Czwartek była u Najjaśniejszey Królowy Matki gala i bal, podczas którego przy rozmaitych stołach gości częstowano. Wczoraj grano drugi raz w przytomności królewskiej familii operę Tygranes.

z Paryża d. 23. Stycz.

Koalicya wacha się dla tego uczynić pokóy, ponieważ zamysła jeszcze odprawić jedną kampanią na wiosnę, o której mniema, że iey się uda niezawodnie. Lecz plan iey, który jest następujący, zniszczony będzie przez geniusz Buonaparta i stateczność dobrych Francuzów. „Sprzymierzeńcy chcą uderzyć na Francją z czterech stron, i złączyć się w Paryżu. Spuszczają się wiele na Szuanów, Moskalów niedobitych w Hollandyi i niektóre woyska Angielskie, i sposobią wyprawę w Anglii. Suwarow ma

działać nad Renem wspólnie z wojskami Rzeszy niemieckiej, i usiłować przedrzeć się do departamentów Renu i Mozeli. Z strony Alpów i Apeninów Arcy Xiążę Karol starać się będzie wkroczyć z Neapolitańczykami i Piemontczykami do Genui, z tamąd do bywszego Delfinatu i Nicei, z kąd spodziewa się podać rękę rojalistom południowym. Anglicy czyniąc dywersyą dla osłabienia armii Reńskiej, wylądują na brzegi Niderlandzkie. Zgoła Xiążę Suwarow, Karol, Szuan i Anglicy umyślili wszyscy złączyć się w Paryżu, i przywrócić tym sposobem tron francuzki pretendentowi. I taki jest nowy plan sprzymierzeńców. Lecz Buonaparte zniszczy go prędkiem zakończeniem wojny z Szuanami. Augereau z Batawami zacił brzegi północne. Fortece Reńskie wstrzymaia marsz Suwarową. Armia Reńska wzmacnia się codzień. Massena zatrudnia się obroną Genui i uczynieniem Alpów nieprzystępnymi nieprzyjacielowi, oto jest wszystko, co nam obiecuje, że koalicja przymuszona będzie uznać niczość swoich usiłowań, i powrócić do sentymentów pokoju. Taki będzie wypadek nowej kampanii, którą koalicja uprojektowała. (L'ami des loix.)

Choroba epidemiczna, która panuje w Grenoble i Nicei rozszerzyła się aż do Avenionu, i grozi Lugdunowi.

Na ulicy Thionville założyła pewna niewiasta nieiaki gatunek akademii uczoney, wzywając płeć żeńską aby się tam zgromadzała, końcem czytania swoich dzieł i oświecania się wzajemnie.

Ponieważ w senacie wolny został jeden urząd, przeto trybunał podał na kandydata obywatela Tronchet. — Na liście kandydatów znajdowali się także bywsi dyrektorie Treilliard, Merlin, Revelliere-Lépeaux, Barthelemy i Letourneur. Na liście ciała prawodawczego znajdowało się także nazwisko Lafayette. Gdy liście

czytano, zabrał Crochon głos i rzekł: „Nie bez zadumienia słyszę imię Lafayetteta. Jestże to bywszy generał? Nie! To bydz nie może: ponieważ on nie jest Francuzem, i tylko takich obierać należy, którzy tę własność posiadają. Jeżeli zaś w samej rzeczy to generał Lafayette jest, żądam, aby jego imię natychmiast wykreślono.” Wniosek ten poparła wielka liczba głosów, po czem uchwalono wykryślić imię Lafayetteta z listy kandydatów.

z Paryża d. 27. Stycz.

Rada narodowa na podane iey niedawno zapytanie, iak się z powroconemi do kraiu emigrantami obchodzić należy, odpowiedziała, iż konstytucya nie czyni w tym żadney wątpliwości, i że utrzymuje wszystkie dawne prawa względem emigrantów. Mówi, że pożyteczną i polityczną jest rzeczą, żądać nowego prawa stanowiącego karę śmierci na tych emigrantów, którzyby byli deportowani i znowu do kraiu powrocili. Rząd waruje jednak sobie prawo wyznaczania szczególnych kommissyow przeciwko emigrantom. — Generał Bernadotte mianowany jest członkiem rady narodowej w wydziale woijnym. — W Angers naczelnicy Szuanow, którzy przyjęli pokoy, ukazali się na teatrze z troy-kolerową kokardą, będąc przyjęci wśród dźwięków muzyki. — Syn bywszego hrabiego Tustain wskazany został na śmierć z przyczyny porozumienia się z Szuanami. Sławnemu Molierowi wyflawiono biały posąg marmurowy.

Podług gazet angielskich, mówią, że Imperator Rossyjski wymagał między innemi warunkami swego pojednania się z dworem Wiedeńskim, aby Franciszek I. oddał Barona Thagut, i oświadczył się za przywróceniem monarchii francuzkiej, oraz stanu rzeczy, quo ante bellum. Lecz my mamy więcej podobieństwa wierzyć, (dodaiaj wspo-

unione gazety,) iż nasze pieniądze stały się przedzwy przyczyną pojednania.

Pogłotki pokoju odnawiają się w Wiedniu, a jednakowoż zbroją się tam do wojny. Z naszej strony, czynią się wszelkie urządzenia obrony na granicach Alpejskich i Szwajcarskich. Wszystko sposobi się, aby była wspierała mądrość. Nasza armia we Włoszech odniosła niektóre korzyści nad Austryakami, odparwszy ich za góry Novi. Buonaparte ułożył plan kampanii na przyszłą wiosnę, który koniecznie przywrócić musi pokoy za jednym wielkim ciosem. Także dał zlecenie generałowi Eikemayer do uformowania legii północnej, w której przyjmie służbę wiele Irlandczyków. Głoszą szczęśliwą, ale nieurzędową jeszcze nowinę, iż pod Mans zabito i wzięto w niewolę 8000 Szuanow.

Gwałtowne trzęsienia ziemi wzruszyły Kalabrię; Messyneczykowie przestraszeni opuścili swoje miasta, uciekając na wsi.

z Manheimu d. 27. Stycz.

Wczoray i dziś przybyło tu więcej 20 rosyjskich oficerow, między którymi znajduje się jeden generał adiutant Xiążęcia Suwarowa. Dziś w południe wyjechało dwóch z tych oficerow do Frankfurtu. Wspomnieni oficerowie powiadają, że wkrótce przybędzie tu część rosyjskiego sztabu generalnego.

z Bern d. 16. Stycz.

Dnia 13. t. m. uchwaliła rada wielka na wniosek deputowanego i członka komisji Kuhn, co następuje: „Ciało prawodawcze ułoży z iak największym przyspieszeniem konstytucyę i poda ją ludowi do przyjęcia lub odrzucenia — Pierwszą zasadą iey będzie utrzymanie i zabezpieczenie praw człowieka, drugą jedność Rzplitey, a trzecią reprezentacya narodowa. — Ciało prawodawcze oświadcza, iż nie przyjmie żadnego takowego wniosku, któryby wspomnianym dopiero prawi-

dom sprzeciwiał się. — Nakoniec ogłasza każdego za nieprzyjaciela oyczyzny i ludu, któryby śmiał wyrobić rozdzielenie rozmaitych części Rzplitey albo ich oderwanie, lub któryby chciał wprowadzić konstytucyę sprzeciwiającą się uchwalonym dopiero zasadom.”

Jak powszechna zdaie się tu bydz radość z powodu odmiany władzy wykonawczej, tak wielka jest potrzeba czuwać ostro nad spokojnością, która lubo ieszcze przerwaną nie została, ukazały się iuz jednak rozmaite znaki nieukontentowania i wewnątrzego wzburzenia. Deputowany Herzog żądał w radzie wielkiej procesu przeciwko zruconym trzem dyrektorom. Bywszy dyrektor Lacharpe i Oberlin przysłali tu pismo usprawiedliwiające swój postępek. Sekretan nie usprawiedliwił się ieszcze.

z Hagi d. 28. Stycz.

Orzekiwany tu próżno od 20. dni najwyższy naczelnik francuzki Augereau przybył tu nakoniec z Paryża, będąc przywitany wśród wszystkich woiennych honorow. Przyjechał on sześciokonnym powozem, i eskortowany był przez dywizyę kawaleryi.

Nim bywszy dyrektor Barthelemy zjadł do Paryża wyjechał, był na obiedzie u francuzkiego posła Semonville.

Od granic Włoskich d. 22. stycz.

W Wenecyi odkryło spisek zmierzający do przywrocenia dawnego rządu Weneckiego. Cesarzki gubernator kazał aresztować 6 szlacheckich osob wchodzących w ten spisek i zaprowadzić do więzienia. Wielu cudzoziemcow są przymuszeni opuścić miasto. Pod czas odkrycia wspomnionego spisku podwoiono warty.

Zdaie się, że wybor Papieża nie tak prędko się ieszcze ukończy. W Conclave znajdują się trzy partye, rzymska, niemiecka i hiszpańska; rzymska chce obrać Papieżem kardynała Mathei, niemiecka kardynała

Valenti, a hiszpańska utrzymuje kardynała Belissomi. Kardynał Ruffo będzie zapewne przymuszony opuścić Conclave z przyczyny swej choroby.

Mimo nadzwyczajne mrozy i wielkie śniegi, francuzka pikieta z 25 ludzi strzeże w budzie Romianey wąwozu Tenda. 4000 Francuzów obsadziło prawy brzeg rzeki Padus, końcem zapobieżenia dyzerey woysk, które od 5 miesięcy żadnego ieszczę żołdu nie otrzymały. Donoszą z Nicei, że okropny jest stan obrońców oyczyzny, z których wielu żebrze iatmużny. W Prowancyi formuje się nowa armia francuzka.

Woyska austryackie w Piemontcie sposobią się iuż do bliskiey kampanii, i dnia 8. wysłano kuryera z Turynu do Wiednia dla przyspieszenia marszu rekrutów potrzebnych do dopełnienia regimentów. Admirał rossijski Uschakoff popłynął z swoją eskadrą do Malty, zabrawszy z sobą wiele ciężkiey artyleryi.

Nim Moskale do Neapolu przybyli, popełnili tam ieszczę Lazaronowie nie małe gwałtowności; obsmolili niektórym Jakubinom głowy, uwalali w pierach i odprawiali z nimi procesyją po mieście.

Dnia 19. udał się generał Kray przez Revoreda śpiesznie do Wiednia.

z Genui d. 4. Stycz.

Między woyskami austryackimi generała Klenau panuje wielka dyzereya z przyczyny niedostatku wszelkiey żywności. Gdy Francuzi generała Klenau porazili, w garnizonie Tortony, który prawie cały z przymuszonych do służby woienney Cysalpinów składa się, powstały tak znaczne rozruchy, iż byłby fortecę poddał, gdyby Francuzi byli pod nie podstapili.

Przybyło tu wiele Neapolitanów wskazyanych na wygnanie. Potwierdzają oni wiadomość o terroryzmie panującym w Neapolu i o codziennym wskazywaniu na śmierć

licznych patriotów. Nadzwyczajny sąd (Junta) wkiwał niedawno 20 sławnych z umiętności i zasług osob na śmierć; lecz Król zamienił karę tę na karę wiecznego więzienia. Republikanie i niekontentowani utworzyli w Abruzyi i Apulii nową Wandę, zgromadzając się w dywizye składające się z 2 do 3 tysięcy ludzi: porazili oni iuż w kilku potyczkach woyska krolewskie.

z Londyna d. 24. Stycz.

Dnia 25. Grudnia r. p. umarł w Ameryce jeden z najslawniejszych w tym wieku mężów, generał Washington, w 67 roku wieku swego po 23 godzinney chorobie. Umarł, dostąpiwszy zupełney sławy, którą sobie ziednał iako generał i obywatel przez swoje piękne oraz pożyteczne życie prywatne. Washington (mówią amerykańskie pisma) był człowiekiem urodajnym, mierney wielkości ciała, i przenikuiących oczów. Podobny do Sokratesa, posiadał rzadkie nad sobą samym panowanie i bystrą męce zdania. Mówił, zwłaszcza w towarzystwie, z wielką ostrożnością i rozwągą, w domowym pożyciu nader był ludzkim, łaskawy Pan na swoich poddanych, oraz wierny i stały przyjaciel. Co czynił i pisał, miało w sobie wiele własciwego. Żądza iego chwały była umiarkowana, ale miłość ku swoiey oyczyźnie nieograniczona. Dopoki tylko był prezydentem ziednoczonych stanów, nie mianował żadnego z swoich krewnych na powiatowe lub inne zyskowe urzędy. Bezinteressowność osobista była głównym iego charakteru przymiotem niesplamionym nigdy moralną nieprzystoynością. W Ameryce chcą mu wystawić kołos, lecz pamiątka iego tym dłużej tkwić będzie w sercach mieszkańców, ponieważ zasłużył ją sobie i uczynił ją nieśmiertelną przez swoy dobry rząd.

Obywatel Otto obrany francuzkim kommissarzem do zamiany niewolaików woiennech na miejscu obywatela Nion; przybył

z Rotterdamu do Dover, gdzie oczekuje paszportu, końcem udania się do Londynu.

W przejętej korespondencji Egypckiej znajdują się zlecenia zostawione przez Buonaparta generałowi Kleber. Buonaparte donosi, że dla odebranej wiadomości, iż Włochy utracano, do Francji pośpieszać musi, gdzie w Październiku stanąć zamysła, końcem zapobieżenia dalszemu złemu. Zachęca generała Kleber, aby wszystkich przyłożył sił do utrzymania się w Egypcie, który dla Francji w przyszłych rewolucjach nader ważnym się stanie. Gdyby zaś utrzymać się nie mógł, radzi mu, aby rozpoczęte z Turkami negocyacje kontynuował, i do tego stopnia przyprowadził, iżby Francuzi zamast Mameluków administratorami krajowemi mianowani byli. Gdyby zaś lub przez powietrze lub przez wojnę armia w Maiu zmniejszyć się miała, musiałby zawrzeć ile możności korzystną kapitulację, na mocy której mógłby opuścić Egipt. Zaleca mu także, przyjechać do Paryża 600 Mameluków, końcem oświecenia ich, aby powróciwszy do Egiptu w 2 lata, przyłożyć się mogli do oświecenia swego kraju.

Xiążęta domu Orleanow, to jest: terazniejszy Xiąże Orleanu, Xiąże Montpensier, i Hrabia Beaujolais przyśłali z Bahamu w Ameryce list do Londynu, w którym dopraszają się o pozwolenie przybycia do Anglii, także proszą o przebaczenie i protekcję królewską. Z tego powodu miał Pan Pitt z hrabią Artois konferencyą, i Król Jegomość pozwolił Xiążętom Orleans przybyć do Anglii.

Dnia 14. zagał Vice-Król Cornwallis Parlament w Dublinie, oświadczywszy w swojej mowie: „Iż się spodziewa, że ostatnia rewolucya w Francji otworzy oczy wszystkim tym poddanym królewskim, którzy dotychczas byli niepożusznemi. Dopó-

ki rząd francuzki pod jakakolwiek bądź postacią obstawiać będzie przy swoich planach przeciw wolności Europy, i bezpieczeństwa Wielkiej Brytanii, nie pozostanie inny sposób, jak toczyć wojnę z wszelką usilnością.”

Katolicy mieli zgromadzenie w Dublinie, i ogłosili się jednozgodnie przeciwko Unii z Rzymu d. 11. Stycz.

Wyprawa generała Burcharda wyruszone była nieprzeciw samym tylko rozbojnikom, i ich naczelnikowi Fra Diavolo; lecz także przeciw rozmaitym dywizjom rzymskich patryotów, którzy kraj jeszcze niebezpiecznym czynili. Fra Diavolo (Brat Diabeł) ratował się ucieczką; lecz za to przyprowadzono tu obydwóch bywszych konsulow Rzpltej rzymskiej, Zaccaloni i Mathreis, wraz z 35ciu ich spólnikami. Pierwsi dwaj leżeli na jednym wielkim osle, inni zaś szli pieszo, będąc powiązani po dwóch razem. Oprowadzano ich wprzód po ulicach Rzymu z trębaczem a potem zaprowadzono do zamku S. Aniola. Od kilku niedziel zaczyna znówu pospólstwo rzymskie używać nożow przy swoich kłotniach, i nie jeden już stał się ofiarą tego obyczaju zabójczego.

z Neapolu d. 31. Grudnia.

W Bryndyzy nad morzem adryatyckim wylądowało 4000 Moskalow, dywizya kawaleryi wymaszerowała przeciw nim, dla przyprowadzenia ich do tutejszey stolicy, gdzie garnizonem stać będą. Wczoray wsiadło 1500 Moskalow na okręty w tutejszym porcie, którzy z innemi wojskami swego narodu przeznaczeni są do zdobycia Malty. Oprócz 400 republikanow wypędzonych dawniej z kraju, wskazano tu jeszcze 300 osob na wygnanie i odesłano okrętami do Francji.

Od brzegow Renu d. 1. Lutego.

Dnia 28. p. m. wymaszerowało 5000 Francuzow z Kassel ku Frankfurtowi, pod Moguncyą. Inna kolumna udała się

z Weiburga ku Wetzlarowi, do którego miasta wkroczyło tego samego dnia 800 Francuzow. Z strony Niddy niepomknęli się jeszcze Francuzi daley, iak do Hattersheim. General Moreau kazał naprawić mosty pod Kehl i Moguncyą; także kazał obsadzić liczniejszym woyskiem szanice mostowe w Bryzaku, Hüningen i małej Bazylei. Wyglądamy codzień rozpoczęcia się nowej kampanii.

z Pragi d. 26. Stycz.

Dzisiaj obchodzona tu była uroczystość za ręczyn syna Xiążęcia Włoskiego z jedną z Xiężniczek Kurlandskich, przy której okoliczności dany był wielki obiad i bal. Ślub jednak ma dopiero za trzy miesiące nastąpić.

z Pragi d. 28. Stycz.

Dzisiaj wyjechał z tuteyszej stolicy rosyjsko imperatorski Generalissimus, i Xiążę Włoski, wraz z swiątą swoją powracając do Rossyi. Armia rosyjska powraca dwiema kolumnami do Rossyi przez Czechy, Morawią i obydwie Galicye. Pierwszą kolumnę prowadzi general Rosenberg, a drugą general Derfelden. Marsz zaczął się dnia 26. i trwa ciągle codzień.

Dnia 29.

Dzisiaj przybył tu rosyjski poseł przy dworze Bawarskim, Hrabia Stackelberg. Gdy mu doniesiono, że Xiążę Włoski jeszcze wczoray w podróż się udał, przeto pośpieszył natychmiast daley, aby dogonić Xiążęcia.

z Ratyzbony d. 29. Stycz.

W tych dniach przybyłe listy z Czech, nawet i list Xiążęcia Pankration zawierają w sobie wiadomość ważną, że znajdujące się w Czechach woyska rosyjskie dostały rozkaz, aby iak najszybciej powracały do Rossyi. To zdarzenie, którego weale poiąć niemożna, przypisują niektórzy niezgodzie wynikłej między generalami Cesarzkimi z powodu planu wojennego, inni zaś przypisują je nadziei pokoju. Ostatnia oko-

liczność zyskała nieiaki podobieństwo przez rozgłoszoną wieść, iakoby Moreau otrzymał rozkaz cofnienia się z całą swoją armią do Francyi.

Rozmaite Wiadomości.

W Austrii mówią, iż na przyszłą kampanią trzy główne austriackie armie, składające się każda z 100,000 ludzi, walczyć będą przeciw Francuzom. General Metas komenderować będzie iak dotąd we Włoszech, Arcy Xiążę Karol nad wyższym, a general Kray nad niższym Renem.

Dnia 18. p. m. prowadzono przez Ratuszonę wojenną kassę rosyjską z Augszpurga na powrot do Czech.

Rząd francuzki donosił urzędownie dworowi Berlińskiemu, iż osoby wojskowe francuzkie, które przestąpiły linią demarkacyjną, oddane zostały do sądu wojskowego.

Gdy Imperator Rossyi okazywał przytomnym na dworze swoim osobom order Ś. Łazarza otrzymany od Ludwika XVIII. rzekł: „Otrzymałem go od nieszczęśliwego przyjaciela.”

Rząd francuzki uwolnił za wstawieniem się dworu hiszpańskiego, Xiążęcia Savoi, Carignan z jego żoną, którzy wkrótce z Paryża do Saxonii udadzą się.

Sądzone, iak wiadomo, w Strażburgu osoby o śpisek z generalem Pichegru, ogłoszone zostały przez sąd iako niewinne.

Donoszą o bliskim przybyciu do Berlina dwóch nowych posłów Austriackiego i Angielskiego.

Podług doniesień z Turcyi, general Kleber utrzymaie tajnie wielkie porozumienie z zbuntowanymi Kurdami i innymi nieukontentowanymi narodami azyatyckiej Turcyi.

Czciciele admirała Nelson w Rzymie chcą mu wystawić swoim kosztem posąg marmurowy.

Nadworna gazeta Wiedeńska mówi, iż pierwszy Konsul francuzki myśli tak bardzo o interesach egypckich, iż się najpierwey pyta każdego, który do niego podczas godzin pracy niezawołany przychodzi, „Chcesz W Panie iechać do Egiptu? Nie mam czasu.” Ponieważ (dodaie gazeta) jest jego życzeniem wysłać wszystkich proźniaków do Egiptu.

Avertissement. Tuteysza Krolewska Południowo-Pruska Regencya Poznańska, na żądanie kommissyi trzech dworow w Warszawie wyznaczoney do uregulowania sześć upadłych bankow, donosi ninieyszém obwieszczeniem, że gdy bankier tamteyszy Maciej Litkiewicz z swoimi wierzycielami ułożył się i ta jego ugoda przez rezolucyą rzeczoney kommissyi dnia 10. Października 1798 potwierdzoną została, przeto temu własność jego całego majątku i wolne rozrzadzenie nim przywroczone jest. tudzież, że mu wolno teraz jest wdać się sądownie lub extrasądownie w umowy i inne prawne czynności. Dan w Poznaniu dnia 6. Stycznia roku 1800.

Citatio creditorum. Jego Krolewskiej Mości Regencya Południowo-Pruska w Poznaniu zapożywa na żądanie Urodz. Alexandra Modlińskiego z Krzywosądu pod Radziejowem, wszystkich do substancyi po oycu tegoż przed lat może 10 zmarłym, Urodz. Wincentym Modlińskim, pozostaley ogółem 1) z summy 64,500 zł. polk. wraz z prowiizyą od czasu śmierci nieboszczyka zaległą, iako też, 2) niektórych sukien i rzeczy 25 tal. wartuiących, składaiącey się, względem ktorey sukcesyiny likwidacyi proces rozpoczęty został, pretensye iakiekolwiek mieć mniemaiących, ninieyszym piśmie publicznie, ażeby pretensye swoje w przeciągu 3 miesięcy ustnie lub na piśmie zameldowali, i do takowego onych zameldowania kopie tych dokumentow, na których się zasadzaią przyłączyli, a potem na terminie powszechney likwidacyi dnia 14. Marca 1800 przed deputowanym kollegi Urodz. Fischerem konsyliarzem zrana o godzinie 9. wyznaczonym osobiście lub przez pełnomocnikow prawnych stawili się, ogół i rodzaj pretensyw swoich wywodnie opowiedzieli, dokumenta papiery i inne dowody, przez ktore prawdziwość i rzetelność onych stwierdzić rozumieli, w oryginałach złożyli, co potrzeba w tey mierze do protokułu podali, i tak sobie posłapiwszy umieszcze-

nia siebie w dekrecie prioritatis uknować mianym do przepisu praw stosownego oczekiwali, w przypadku zaś niestawienia się, i pretensyw swoich nie zameldowania, spodziwiali się, iż za utracaiących wszelkie swoje iakiekolwiek prawa pierwszeństwa ogłoszeni i z pretensyami swoimi tylko do tego, coby po zaspokoieniu melduiących się wierzycielow z masy wreszcie pozostać miało, odesłani zostaną. Zresztą takowym wierzycielom, którzy dla zbytney miejsca odległości, lub innych prawnych przyczyn w osobitym stawieniu się przeszkodę będą mieli, a którym tutaj na znościomości zbywa, zalecaią się Justycy kommissarze konsyliarze kryminalni Neuman, Beier, i Urodz. Kurowki, aby się do ktoregokolwiek z tychże udać i onego w informacyą i plenipotencyą opatrzyć mogli. W Poznaniu dnia 8. Sierpnia roku 1799.

Jego Krolewskiej Mości Regencya Południowo-Pruska w Poznaniu.

Citatio creditorum. Jego Krolewskiej Mości Regencya Południowo-Pruska w Poznaniu zapożywa wszystkich tych, którzy pretensye iakiekolwiek do substancyi po Urodz. Alexandrze Adamie Rozenberg Maiaczewskim, roku 1792 dnia 5. Września w Sarbowicach w Szlątku zmarłym pozostaley, względem ktorey na żądanie opiekunow małoletney Maryanny Ludwiki Amalii Rozenberg Maiaczewskiej, to jest, Urodz. Adama Bronikowskiego Szambelana i Karola Stanisława Rozenberg Maiaczewskiego pułkownika sukcesyiny likwidacyi proces pod dniem dzisieyszym rozpoczęty został, mieć mniemaią, ninieyszym piśmie publicznie, aby w przeciągu 3 miesięcy a naydaley na terminie likwidacyiny dnia 15. Marca 1800 roku przed deputowanym konsyliarzem Regencyi Dürringem w miejscu sądownictwa zwyczajnym wyznaczonym osobiście lub przez pełnomocnikow prawnych stawili się, pretensye swoje do wspomnioney substancyi miane, iak należy zameldowali i zaświadczyli, tym zaś końcem wszelkie do stwierdzenia ich potrzebne dokumenta papiery i inne dowody natychmiast złożyli i potym dalszey czynności prawney iako też umieszczenia siebie według przepisow w dekrecie prioritatis na przyszłość uknować mianym oczekiwali, w przypadku zaś omieszkania swojego spodziwiali iż się, za utracaiących wszelkie swoje iakiekolwiek prawa pierwszeństwa poczytani i z pretensyami swoimi tylko do tego, coby po zaspokoieniu melduiących się wierzycielow z masy wreszcie pozostać miało, odesłani zostaną. Z resztą tym wierzycielom, którzy dla zbytney miejsca odległo-

ści lub innych prawnych przyczyn w osobistym
stawieniu się przeszkodę będą mieli, a którym tu-
też na znajomości zbywa, zalecają się Justycyi komi-
saryarzom Gebhard, Beyer, Neumann i Fryzon,
aby się do któregośkolwiek z tychże udali i one-
goż informacją i plenipotencyą oparzyć mogli.
Podług czego etc. W Poznaniu dnia 19. Wrze-
śnia roku 1799.

Do zadzierżawienia. Ponieważ tutejsze cegiel-
nie o 4 z wapniarnią o 2 pięcach z rozkazu zwierz-
chności najwyższej dającemu w arędę puszczone
bydź mają i do licytacji tychże trzy terminy, to
jest: 17. 24. Lutego i 8. Marca, a to zawsze o
godzinie 10. zrana w sefjonałney izbie wyzna-
czone, przeto zapewnia się niniejszym, iż wolno
będzie każdemu na powyższych terminach stanąć
i powyższe cegielnie z wapniarnią licytować, a
więcej dającemu aręda takowa za poprzedzającą
od zwierzchności approbacyą zapewnioną będzie.
O warunkach teyże arędy w registraturze wprzod-
dowiedzieć się można. W Poznaniu dnia 17. Sty-
cznia roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruff-Połud.

Do sprzedania. Z najwyższego rozkazu żupa
solna za klasztorem Dominikańskim od woysko-
wego departamentu nabyta z wszystkimi przyle-
głościami więcej dającemu sprzedana bydź ma.
Do licytacji oneyże trzy terminy, to jest: 27. Lu-
tego, 13. i 27. Marca, a to zawsze o godzinie 11.
in loco przed Jmć Panem radcą Schoenfeld wyzna-
czone. Zapewnia się przytym, iż na ostatnim
terminie więcej dający żupę tę z przyległościami
salva approbatione otrzyma, aby tylko też więcej
datność stosowna była do wartości gmachow. W
Poznaniu dnia 31. Stycznia roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruff-Połud.

Uwiedomienie. Niżej wyrażony ma honor
uwiedomić szanowną publiczność, iż znajduje się
u niego skład opatrzone w rozmaite gatunki miod-
ow i wodek. Jeżeliby kto miał miody prasne do
sprzedania, gotow je zakupować za słuszną cenę.
Mieszka w tylney kamienicy JPana Rurtera Do-
ktora pod Numerem 45.

Andrzej Bayer.

Aukcy. Oznaymuie się, iż w terminie dnia
4. Marca tego roku przed południem o godzinie
9. w dworze w Gwiazdowie Gnieźnińskiego po-
wiatu, 19 owiec, 2 krowy, 4 woły, 4 konie i
źrebice, powoz przykryty, 2 komody, zwier-

ciadło, pawilon czerwony kupaikowy i kredens
w przytomności Deputata Kraysl Justycy Kommissji
Gnieźnińskiej przez licytacją publiczną mają bydź
sprzedane. Ci ktorzy mają ochotę takowe rzeczy
kupić, mogą się w naznaczonym terminie i miej-
scu rzeczonym w Gwiazdowie stawić. W Gnie-
źnie dnia 28. Stycznia roku 1800.

Krolewska Południowo-Pruska Kraysl
Justycy Kommissja.

Uwiedomienie. Ponieważ przez Najjaśniejszą
Regencyą Poznańską dnia 30. Stycznia 1799 Urodz.
Ignacy Krzycki osądzony nieczynnym; przeto
oświadcza się publiczności, aby nikt z wspomnio-
nym Ignacym Krzyckim w żadne handle, facyen-
dy, pożyczkę pieniędzy nie wchodził, gdyż za-
kopy dług ani przez matkę ani przez opiekuna przy-
jętym nie będzie.

Karol Stanisław Unrug jako opiekun.

Do sprzedania. Przybyła znowu partya świeżo-
go moskiewkiego kawiaru, którego beczułkę fun-
tową za 1 taler u posłańca pocztowego Merkerta
na poczcie mieszkającego, w każdym czasie dostać
można.

Obwieszczenie. Mając policya codzienne do-
świadczenie, jako niektórzy właściciele kamienic
i domow, tak w mieście iako i przedmieściach
ścieszki iedyńie dla pieszych urządzone materya-
kami budowniczymi i innemi sprzętami zawałają,
przez co ztąd dla pieszo chodzących nie tylko nie-
wygoda, ale też niebezpieczeństwo wyniknąć mo-
że. Nakazuje się więc na mocy rozkazu od zwierz-
chności zaszedłego wszystkim właścicielom kamienic
i domow surowo, ażeby takowych ścieszek odtąd
nie zawałali, ale też teraz zawałane natychmiast
uprzętnąć kazali, zgoła zawsze oneż w iak naj-
większym ochędościw utrzymywali, sprzeciwiają-
cy się zaś temu urządzeniu w każdym razie zwa-
szcza gdyby nakaz policyi nie miał bydź uskutecz-
niony 2 do 5 talarow ukarany będzie. W Po-
znaniu dnia 24. Stycznia roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruff-Połud.

Avertissement. Une jeune Allemande de bonne
maison, qui se trouve en Condition de Gouver-
nante, et qui a les talens necessaires, souhaite
trouver une place à Posen auprès d'une Dame, en
qualité de Dem. de Compagnie, ou en celle de
Gouvernante.— On apprend le reste chés Mr. Buch-
holz, Conseiller, de Guerre et des Domaines à
Posen.

Drukował Deker i Kompania w Poznania.